

Formanden:

Hr. Johs. Poulsen.

Kl. 16:39

at være et fast regelsæt for den enkelte kommune; der er nødt til at være en motivationsfaktor, og der er nødt til at være en sanktion, ellers kan vi simpelt hen ikke overholde tallene.

Johs. Poulsen (RV):

Svaret falder i to dele. Den første del er, at nu skal alt jo sættes i den rette proportion. Overskridelser af den størrelse, når man nævner dem i kroner og øre, kan måske lyde som store beløb, men når man ser det, i forhold til hvad der samlet set er tale om, bliver beløbene pludselig noget mindre at iagttage. Og derfor skal man jo have proportionerne ind i den her diskussion.

Kl. 16:39

Lad mig gøre opmærksom på, at det til næste år er 206 mia. kr., der bliver anvendt til service, og der er en stigning på 2 pct. netto, altså fra regnet prisstigninger og lønstigninger. Det er meget store beløb, der bliver tilført ekstra år for år, så det er ikke, fordi der ikke er penge nok.

Jeg vil advare imod, at man betragter aftalesystemet som noget, inden for hvilket det til enhver tid på forhånd kan aftales at lande på noget, der svarer til anden decimal efter kommaet. Det er en illusion, hvis man vil fastholde den principielle frihed, der inden for aftalesystemet er til, at kommunerne kan sætte skatten op eller ned i nogle situationer, afhængigt af hvad de ønsker af serviceniveau.

Et eller andet sted er vi jo nødt til at have et loft, ellers har vi jo traditionelt set, at kommunerne gang på gang overskrider budgettet, og det kan vi selvfølgelig som Folketing ikke leve med.

Kl. 16:41

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:41

Johs. Poulsen (RV):

Jeg er fuldstændig uenig i det billede, som skabes. Jeg mener, at man tværtimod gang på gang har set, at aftalesystemet har været i stand til at lande stort set der, hvor man også samfundsøkonomisk fandt det ansvarligt. Og det er det, der har været situationen gennem rigtig, rigtig mange år under aftalesystemet. Det er jo det, der i virkeligheden er helt unikt.

Hele grunden til, at vi støtter aftalesystemet, er jo, at man har den principielle frihed ind under hatten, hvilket er vigtigt.

Så ved jeg ikke, om der også er tid til den anden del af svaret, som jo er, at individuelle sanktioner vil være fuldstændig uigennemskuelige, og det vil være fuldstændig umuligt for nogen at se, hvad det er, der rent faktisk vil komme til at foregå i den situation. Derfor mener vi slet ikke, det er svaret. Tværtimod mener vi sådan set, at det, der har været tendensen i de senere år, har været, at regeringen har villet være alt for detaljeret i sin styring på de her områder og alt for stærk i sin sanktionering i forbindelse med selv de mindste former for afvigelser. Det er det, der er med til at skabe en mistillid til aftalesystemet, der betyder, at kommunerne er bange for f.eks. at sætte skatten ned, selv om de måske havde grund til det.

Det, jeg i virkeligheden advarer imod – og der er jeg sikker på, at vi får en god diskussion, hvis hr. Mike Legarths advarsler her i dag skulle gå hen og blive noget, som man overhovedet kunne tænke sig at føre ud i livet – er at skabe en endnu større mistillid i kommunerne til, at de netop har den principielle frihed under aftalesystemet til at justere op og ned på serviceniveau og skatter.

Nu rejser formanden sig, så nu slutter jeg den her del af svaret.

Kl. 16:40

Formanden:

Jeg vil bare sige, at der er al den tid, der er til rådighed inden for 1 minut – men altså, ingen problemer i det.

Der er et supplerende spørgsmål fra hr. Mike Legarths.

Kl. 16:41

Mike Legarths (KF):

Jeg vil bare gøre opmærksom på, at de her regler jo bliver forsøgt omgået, og derfor er der nødt til

Jeg er da ikke tvivl om, at der kunne have været kommuner, som også i 2008 kunne have nedsat skatten en lille smule i forhold til det, de har gjort, men i øjeblikket har de simpelt hen så stor mistillid til aftalesystemet og det, der foregår, at de ikke har turdet gøre det, fordi de ganske enkelt var bange for, om de kunne få det prøven ind igen senere, hvis de måtte ønske at sætte skatten op igen. Det anser jeg for at være et meget større problem – den mistillid, der er til, at man rent faktisk kan have en principiel frihed – end nogle marginale betragtninger over anden decimal efter kommaet, med hensyn til hvor man skal lande i forhold til den samlede økonomi for kommunerne.